

Arrest

nr. 327 389 van 28 mei 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X
wettelijk vertegenwoordigd door haar voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. DELVAUX
Stationsstraat 10 A
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door haar voogd X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 26 november 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 9 oktober 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DELVAUX, die verschijnt voor de verzoekende partij, in het bijzijn van de voogd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die België volgens haar verklaringen binnenkwam op 21 september 2023, diende op 22 september 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 18 juli 2022 werden verzoekster haar vingerafdrukken geregistreerd in Cyprus (Eurodac). België en Cyprus sloten een overnameakkoord, waarbij België zich ertoe verbond om het verzoek om internationale bescherming te behandelen.

1.3. Op 9 november 2023 werd verzoekster door de Dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aangewezen gedurende haar minderjarigheid. De voogdij zal van rechtswege worden beëindigd medio 2026.

1.4. Op 9 oktober 2024 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 23 oktober 2024 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 22/09/2023
Overdracht CGVS: 11/01/2024*

Je werd op 21 juni 2024 op het Commissariaat-generaal gehoord van 14.13 uur tot 17.47 uur, bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Jouw voogd (dienst voogdij), M. M., en jouw advocaat, Meester Erwin DELVAUX, waren tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

Je verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en op [...] juni 2008 geboren te zijn in Barawe in de provincie Lower Shabelle. Je bent moslim en lid van de Abgaal clan, een subclan van Hawiye.

Je vader werd op 21 februari 2016 gedood door al-Shabaab omdat hij weigerde extra zakat (belastingen) te betalen. Jullie vermoeden dat jouw paternale oom D. hier achter zat, aangezien hij een lid is van al-Shabaab en hij enkele uren voordien een ruzie had met je vader over een erfenis. Jij was toen zeven jaar oud. Je grootmoeder bracht je na dit voorval naar Mogadishu, waar je tot jouw vertrek woonde samen met je moeder, vier zussen, één halfzus, je maternale oom Y.A.H. en je grootmoeder. Je ging niet naar school maar je volgde thuis lessen van jouw maternale oom. Je ging ook jarenlang naar een Koranschool.

In 2020 of 2021 wilde D. jouw oudste zus L. uithuwelijken maar je moeder weigerde dit. Twee dagen later, toen L. naar de markt ging, raakte ze vermist. Jullie vermoeden dat D. haar had meegenomen. Sindsdien hebben jullie geen nieuws meer over L.

Ongeveer twee jaar later kwam D. terug naar je moeder en zei hij haar dat hij jou wilde uithuwelijken aan een oudere man en dat hij jou naar al-Shabaab gebied wilde sturen. Je moeder weigerde. Twee dagen later ging je oom terug naar je moeder. Hij vroeg haar om een beslissing te nemen maar je moeder bleef weigeren. Enkele dagen na het huwelijksvoorstel regelden jouw moeder en jouw stiefvader jouw vertrek uit Somalië.

Je vertrok op 26 juni 2022 uit Somalië. Je reisde naar Cyprus, waar je asiel aanvraagde en waar je verbleef tot 21 september 2023. Je kreeg een Laissez-Passer om van Cyprus naar België te komen, aangezien je tante hier woont, met wie je voordien al regelmatig telefonisch contact had. Je kwam aan in België op 21 september 2023 en je diende op 22 september 2023 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verzoek om internationale bescherming in.

Je hoorde dat D. na jouw vertrek jouw moeder regelmatig opbelt en soms langs gaat bij haar om haar te vragen waar je bent en om haar te bedreigen. In 2024 hoorde je via je moeder dat jouw zussen De. en I. samen naar de markt waren gegaan en sindsdien verdwenen zijn. Jouw moeder vermoedt dat De. en I. nu ofwel bij jouw oom D. zijn ofwel werden uitgethuwelijkt.

Als je zou moeten terugkeren naar Somalië vrees je dat jouw oom D. jou zal uithuwelijken of doden.

Ter ondersteuning van je verzoek leg je de volgende documenten neer: een kopie van de overlijdensakte van je vader, opgesteld op 22 februari 2016; een kopie van de scheidingsakte van jouw moeder en stiefvader, opgesteld op 2 november 2023; je Laissez-Passer voor de transfer van Cyprus naar België, opgesteld op 16 augustus 2023; een psychologische attest, opgesteld door psycholoog G.A.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van je voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van je verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.

Je stelt dat je om de twee weken naar een psycholoog gaat omdat je slaaptkort en stress hebt (zie CGVS, p. 3). Je legt ter staving hiervan een attest neer, opgesteld door psycholoog A.G. waarin staat dat je sinds 23 april 2024 in therapie bent omdat je stress hebt sinds jouw vertrek uit jouw gezin in Somalië en de dreiging tot

uithuwelijking door jouw oom. Ook staat in dit attest beschreven dat je in het verleden geconfronteerd werd met geweld, toen je oom je vader vermoordde. Tenslotte staat er ook in het attest dat de onzekerheid rond jouw verblijf beangstigend is voor jou.

Uit jouw verklaringen en uit het neergelegde attest blijkt nergens dat jouw psychologische problematiek een dermate grote impact zou hebben op jouw geheugen en/of cognitieve vermogen en/of dat je niet in staat zou zijn om jouw relaas op coherente en consistente wijze uiteen te zetten. De vragenlijst "bijzondere procedure noden" van de DVZ bevat geen elementen waaruit kan blijken dat je eventuele bijzondere procedurele noden kenbaar maakte, evenmin oordeelde de DVZ dat er sprake was van dergelijke noden behalve degene die gelinkt zijn aan jouw minderjarigheid en waarmee reeds rekening werd gehouden (zie vragenlijst BPN d.d. 09/01/2024 en beoordeling bijzondere procedurele noden d.d. 09/01/2024). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt bovendien dat je betekenisvolle antwoorden hebt gegeven op de gestelde vragen en dat je stelde dat het goed ging met je (zie CGVS, p. 2 + p. 10 + p. 15). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Na grondig onderzoek van jouw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in jouw land van herkomst en van alle elementen uit jouw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus jou niet kan worden toegekend. Er wordt immers geen geloof gehecht aan de problemen die je met jouw oom, die een lid is van al-Shabaab, zou hebben gehad en die de aanleiding zouden zijn geweest voor je vertrek uit Somalië.

In de eerste plaats dient te worden opgemerkt dat jouw verklaringen over de problemen die jouw zus L. met je oom D. zou hebben gehad twee jaar voor jouw eigen problemen, niet weten te overtuigen. Zo wordt vastgesteld dat je tijdens jouw registratie in België nog stelde dat je zus L. in Mogadishu verbleef (zie fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling d.d. 18/09/2023, p. 3). Op het CGVS ontken je dit en stel je dat je wel had gezegd dat je zus er niet woont (zie CGVS, p. 17). Door het simpelweg ontkennen van vorige verklaringen, kan je deze echter niet rechtzetten. Wanneer je bovendien in het begin van jouw persoonlijk onderhoud gevraagd wordt met wie je samenwoonde, noem je onder andere jouw vijf zussen (zie CGVS, p. 7), waartoe L. dus zou behoren. Wanneer je wordt gevraagd waar jouw 4 zussen en je halfzus wonen, stel je dat ze bij je moeder wonen, behalve je halfzus [L.] en D. die vermist zouden zijn (ibid.). Opnieuw maak je geen onderscheid voor je zus L. Pas daarna, wanneer je expliciet gevraagd wordt welke zussen nu bij je moeder wonen, stel je dat je oudere zus [L.] al lang geleden vermist is (ibid.). Dat je zowel tijdens jouw registratie als tijdens jouw persoonlijk onderhoud wanneer naar je zussen gevraagd wordt, niet zelf aangeeft dat L. al jarenlang vermist is, doet twifelen aan de oprechtheid van jouw verklaringen over de situatie van je zus L.

Ook dient te worden opgemerkt dat je over de timing van de uithuwelijking van je zus L. niet consequent bent. Eerst stel je dat je oom enkele maanden nadat L. vermist raakte naar jou kwam vragen (zie CGVS, p. 10). Wat later stel je dat hij twee jaar later naar jou kwam vragen (zie CGVS, p. 15) en verklaar je dat dit was wat je eerder ook bedoelde (zie CGVS, p. 16). Echter zou jouw zus L. twee jaar voor jouw vertrek slechts dertien jaar oud geweest zijn, aangezien ze een jaar ouder was dan jij (zie verklaring DVZ d.d. 09.01.2024, punt 18) en dus geboren is in 2007, en aangezien je vertrokken bent in 2022 (zie CGVS, p. 11) en je zus dus vermist raakte in 2020. Je stelt nochtans dat je oom had gezegd dat hij je zus wilde laten uithuwelijken omdat ze al zestien jaar was (zie CGVS, p. 15). Dat je je verklaring aanpast over het moment dat je zus vermist raakte en dat je verklaringen over haar uithuwelijking en haar leeftijd niet overeen komen, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van jouw verklaringen over de poging tot uithuwelijking van je zus L.

Bovendien stelt het CGVS vast dat je niet consistent bent over je oom die jouw familie in de problemen zou hebben gebracht en dat je slechts weinig over hem weet te vertellen.

Uit de informatie die het CGVS heeft ontvangen van Cyprus, toegevoegd aan jouw dossier, blijkt dat je daar verteld hebt dat je oom A. jou wilde uithuwelijken (zie dossiernummer [...], Annex 1, p. 5). Uit jouw verklaringen op het CGVS blijkt dat je paternale ooms hebt genaamd A. en D. (zie CGVS, p. 7) maar dat het D. was die lid was van al-Shabaab en die een vijand was van je vader (zie CGVS, p. 8) en die jou en je zussen wilde uithuwelijken (zie vragenlijst CGVS bij DVZ d.d. 09.01.2024, punt 5). Dat je geen consistente verklaringen aflegt over de naam van de oom die jouw familie jarenlang zou hebben geterroriseerd, doet twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van jouw verklaringen over deze oom. Wanneer je op het CGVS vragen gesteld worden over D. weet je bovendien weinig over hem. Zo weet je enkel dat hij een lid van al-Shabaab is maar weet je niet wat hij daar doet (zie CGVS, p. 8). Je stelt dat je hoorde dat hij getrouwd is maar dat je niet weet waar ze wonen en of hij kinderen heeft (ibid.). Je stelt dat D. in Mogadishu woont (ibid.) maar later stel je dat hij in Barawe woont (zie CGVS, p. 13). Wanneer je eraan wordt herinnerd dat je eerder zei dat hij in Mogadishu woont, pas je je verklaringen aan en stel je dat hij zowel naar Mogadishu als naar Barawe gaat (zie CGVS, p. 14). Dat je echter zo weinig weet over je oom D. die wel maandelijks bij jullie langs kwam (zie CGVS, p. 17), doet verder afbreuk aan jouw verklaringen over jouw oom en over de problemen die jullie met hem zouden hebben gehad.

Daarenboven blijkt je niet op de hoogte met wie je oom je wilde uithuwelijken. Je weet enkel dat deze man een lid was van al-Shabaab en tien jaar ouder was dan jij (zie CGVS, p. 10-11). Wanneer je vragen gesteld worden over deze man stel je dat je van niets weet (zie CGVS, p. 18). Je weet niet waar hij woonde, je hebt hem nooit gezien, je weet niets over zijn beroep, zijn clan of zijn familie en of hij eerder al eens getrouwd was (ibid.). Ook weet je niet hoeveel geld jullie zouden krijgen voor dit huwelijk (ibid.). Bovendien weet je niet waarom je oom specifiek die man in gedachten had voor jou (zie CGVS, p. 19). Wanneer je wordt gevraagd of je moeder niet wat meer informatie wilde, stel je van niet, en verklaar je dat je moeder je niet wilde uithuwelijken aan een lid van al-Shabaab (ibid.). Dat zowel jij als je moeder niet wisten wie die huwelijkskandidaat was en dat je moeder het voorstel van jouw oom bleef weigeren, hoewel geweten was hoe je oom handelde als hem iets geweigerd werd (cf. zijn moord op je vader en ontvoering van je zus), komt weinig geloofwaardig over.

Voorts blijkt uit je verklaringen eveneens dat jouw familie tegen dit huwelijk was gekant maar dat zij in de jaren nadat je zus vermist raakte geen stappen hebben ondernomen om gelijkaardige problemen voor jou en je andere zussen te vermijden. Wanneer je gevraagd wordt of je verwacht had dat je oom jou zou proberen uithuwelijken, antwoordt je enigszins ontwijkend dat je schrik had van hem, niet dichtbij hem ging zitten en dat je alles van hem kan verwachten (zie CGVS, p. 17). Wanneer je gevraagd wordt of jullie iets deden om een uithuwelijking te vermijden, stel je echter van niet, enkel dat je moeder je heeft weggestuurd (ibid.). Je haalt geen maatregelen aan die jullie genomen zouden hebben in de jaren voordat je oom ook jou wilde uithuwelijken. Je stelt dat je moeder niets kon doen omdat ze geen geld had en niemand had om haar te helpen (ibid.). Deze verklaring houdt echter geen steek, aangezien je moeder buiten het huis waar jullie woonden nog een ander huis had dat ze later zou hebben verkocht om jouw reis te bekostigen (zie CGVS, p. 11), je nog verschillende ooms en tantes had in Mogadishu en Barawe (zie CGVS, p. 8) en zelfs in Europa, van wie jullie geld kregen (zie CGVS, p. 10) en je stiefvader een winkel had (zie CGVS, p. 9) en had gezegd dat hij alles zou doen om jou in veiligheid te brengen toen je het land uitgestuurd werd (zie CGVS, p. 11). Daar waar het wel een oplossing was voor jou om je weg te sturen voordat het huwelijk kon plaatsvinden, kan dit allerminst als een oplossing voor jouw familie gezien worden, aangezien je op dat moment daar nog vier jongere zussen had die hetzelfde lot vreesden. Je verklaart dan ook dat jouw zussen De. en I. na jouw vertrek verdwenen zijn, vermoedelijk zit jouw oom hierachter (zie CGVS, p. 7). Je stelt dat zij samen naar de markt gingen, zonder begeleiding, en dat ze toen samen verdwenen zijn (zie CGVS, p. 12). Dat jouw jongere zussen het risico zouden nemen om alleen op stap te gaan na de gebeurtenissen die zich al zouden hebben voorgedaan, komt weinig geloofwaardig over. Wanneer je wordt gevraagd welke stappen je familie heeft ondernomen om jouw zussen te beschermen, nadat L. verdwenen was, jij gevlucht was en je zussen bedreigd werden, stel je dat er geen stappen ondernomen werden omdat iedereen schrik had en niemand er iets aan kon doen (zie CGVS, p. 12). Je stelt ook dat je andere zussen, S. en H. momenteel nog bij je moeder wonen (zie CGVS, p. 7) en dat ze nog naar school gaan (zie CGVS, p. 10). S. zou momenteel al vijftien jaar oud zijn (ibid.), en zoals je zelf verklaart, trouwen meisjes vanaf dertien of veertien jaar oud (ibid.). Wanneer je nogmaals wordt gevraagd of je moeder dan ooit hulp heeft gezocht, bijvoorbeeld bij de politie of clanouderen, stel je dat de clanouderen niet met je oom durven spreken en dat er geen politie is in Barawe waar je oom woont (zie CGVS, p. 13). Gevraagd naar de plannen van jouw familie nu, stel je enkel dat je moeder God om bescherming vraagt (ibid.). Je haalt geen pogingen van jouw familie aan tot bemiddeling met jouw oom D. of tot bescherming van jou en je zussen. Dat jouw familie zo weinig actie zou ondernemen om problemen met je oom te vermijden, is weinig aannemelijk en doet afbreuk aan jouw verklaringen over de problemen die jullie zouden hebben gehad en jouw vrees voor jouw oom.

Deze elementen zorgen er dan ook voor dat er geen geloof kan worden gehecht aan je verklaring dat je gedwongen werd te huwen. Hoewel je nog jong was op het moment van je vertrek uit Somalië neemt dit niet weg dat verwacht kan worden dat je enige informatie hebt over de man aan wie je oom je wilde huwen en over de ondernomen maatregelen van jouw familie om jou en je zussen te beschermen, zeker aangezien je nog contact hebt met jouw moeder en je maternale oom Y. (zie CGVS, p. 9) en hen dus eventueel nog om meer informatie had kunnen vragen.

De door jouw neergelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op bovenstaande appreciatie. Het door jou neergelegde psychologische attest, opgesteld door psycholoog G.A. bevat een korte samenvatting van de problemen die je had in Somalië maar baseert zich enkel op jouw eigen verklaringen en biedt dus geen bewijswaarde. De kopie van de overlijdensakte van je vader toont aan dat je vader is overleden in 2016. De kopie van de scheidingsakte van jouw moeder en stiefvader toont aan dat zij gescheiden zijn op 2 november 2023. Jouw laissez-passer toont aan dat je legaal vanuit Cyprus naar België kwam op 2 november 2023. Deze elementen staan niet ter discussie in deze beslissing.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het

betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS/UNHCR/SOM/6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 23 oktober 2023 (update), https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20231023.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware

gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar je afkomstig bent. Gezien jouw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Benadir/Mogadishu wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mogadishu een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Benadir is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De veiligheidssituatie is in Mogadishu drastisch gewijzigd sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Door de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties is Mogadishu een gewild doelwit van de groepering. Meerdere bronnen melden dat de veiligheid in en rond de hoofdstad sinds mei 2023 is verbeterd dank zij een verhoging van veiligheidsoperaties en het aantal controleposten in de regio Benadir. Er vindt tijdens de huidige verslagperiode geen zware terreuraanslag plaats met een hoog aantal dodelijke slachtoffers.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Benadir geschat op 2.874.431 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar.

ACLED noteert in de regio Benadir van januari 2023 tot en met november 2023 482 veiligheidsincidenten, waarvan 238 battles. Dit zijn vooral al-Shabaab-aanvallen op de Somalische veiligheidsdiensten. Daarnaast noteert ACLED in deze categorie ook geweldsincidenten tussen Somalische veiligheidsdiensten onderling, aanvallen van de Somalische veiligheidsdiensten op al-Shabaab, één incident tussen ATMIS-eenheden en één ISSP-aanslag op een ATMIS-konvooi. Al-Shabaab wordt ook (vermoedelijk) verantwoordelijk geacht voor 134 van de 147 incidenten onder de categorie explosions/remote violence. De groepering pleegt IED-aanslagen, gooit granaten op (burger)doelwitten en vuurt mortiergranaten af die op residentiële wijken in de stad landen. Het geweld is grotendeels gericht tegen de aanwezige veiligheidsdiensten, (voormalige) leden van de federale regering, een restaurant dat veel bezocht wordt door overheidspersoneel en zakenmannen. De terreurgroep is ook verantwoordelijk voor 66 van de 97 geregistreerde incidenten onder violence against civilians in de hoofdstad. Het betreffen allemaal schietincidenten waarbij al-Shabaab onder meer clanouderen, zakenlui, ambtenaren, veiligheidspersoneel off-duty, vermoedelijke bendeleden en drugdealers doodt. Sommige motieven zijn onbekend en al-Shabaab eist niet iedere moord publiekelijk op. Naast al-Shabaab zijn de aanwezige veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld. Het geweld door de criminele jeugdbende Ciyaal Weero neemt ook toe in de hoofdstad. ACLED noteert in de verslagperiode in het totaal 519 dodelijke slachtoffers in Benadir door het geweld. De meeste registreert ACLED onder de categorie battles met 252 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten en AS-strijders die omkomen tijdens onder meer AS-aanvallen en antiterreuroperaties. ACLED noteert ook enkele burgerdoden door dit geweld. Voor de incidenten onder explosions/remote violence noteert ACLED 167 dodelijke slachtoffers, waaronder 40 burgers, en voor violence against civilians 100 burgerdoden. Bijna alle 3.000 intern ontheemden die in de eerste plaats overstromingen ontvluchtten en in een minderheid de conflictsituatie en droogte, hervestigen zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in Mogadishu sinds de publicatie van de EUAA Country

Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar de hoofdstad, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of je persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in jouw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat je bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van jouw leven of persoon.

Je laat na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekster betoogt als volgt:

“Het CGVS merkt op dat er geen geloof kan gehecht worden aan de verklaring van verzoekster dat zij dwongen werd te huwen.

Verzoekster kan weinig info geven over de man met wie zij geacht werd te trouwen, gezien haar moeder zich steeds verzet heeft tegen dit huwelijk.

Het CGVS heeft een probleem met het feit dat verzoekster bij het vermelden van de gezinssamenstelling haar zus L. vermeldt, terwijl L. reeds jaren vermist is. Voor verzoekster behoort haar zus L. bij het gezin, ongeacht of zij (of haar andere zussen) vermist zijn of niet.

Verzoekster is beperkt geschoold. Zij heeft dus moeite om de feiten, leeftijden van de zussen en dergelijke chronologisch correct weer te geven. Dit kan haar echter niet ten kwade geduid worden.

Verzoeksters familie was gekant tegen uithuwelijk van verzoekster en de andere zussen. Moeder kon zich hier echter niet tegen verweren, gezien D. lid is van Al-Shabaad en in Barawe woont, dat onder controle van Al-Shabaab staat. De Somalische autoriteiten (politie/leger&) kunnen dus niet helpen.

Verzoekster heeft naar best vermogen geantwoord op de haar gestelde vragen.

Zij is minderjarig en vreest gedwongen uitgehuwelijkt te worden in geval van terugkeer naar Somalië, dan wel vervolgd te worden indien zij zulks zou weigeren. Verzoekster laat gelden dat haar moeder gescheiden is, alleenstaande vrouw in Somalië, zodat er geen adequate bescherming is tegen uithuwelijking van haar dochter, misbruik en dergelijke meer.

Verzoekster vraagt de erkenning als vluchteling.

Wat subsidiaire bescherming betreft, is verzoekster van oordeel dat zij in Somalië geen beroep kan doen op een solide familiaal netwerk en er evenmin op clanbescherming kunnen rekenen, nu zij haar moeder gescheiden / alleenstaande is.

Het CGVS houdt er geen rekening mee dat haar vader overleden is, zodat het familiaal netwerk en de clanbescherming precair zijn geworden, reden ook waarom zij naar het buitenland is gevlucht.

Een minderjarige die in Somalië niet kan terugvallen op een familiaal / clan netwerk, komt in zeer precare leefomstandigheden terecht in geval van terugkeer, kan aldaar niet overleven en riskeert aldus een onmenselijke of vernederende behandeling.

Verzoekende partij herhaalt dat er in haar hoofde wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging, zoals omschreven in de vluchtelingenconventie van Genève, dient te worden vastgesteld. Het is duidelijk dat zij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals omschreven in de definitie van subsidiaire bescherming.

Verzoekende partij wenst omtrent haar asielrelaas en haar verblijf in Somalië ter zitting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bijkomend uitleg te verschaffen en maakt voorbehoud om desgevallend bijkomende stukken bij te brengen.

Desgevallend zal de Raad met betrekking tot de bijkomende inlichtingen en eventuele nieuwe stukken van verzoekende partij aanvullende onderzoeksmaatregelen willen bevelen en de bestreden beslissing willen vernietigen en de zaak terug zenden naar de Commissaris Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen;

Verzoekende partij is de mening toegedaan dat zij in haar land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming (waartegen verzoeker geen bescherming van het herkomstland kan vragen) art. 48/4 par. 2 Vr. W.

Verzoekende partij verwijst naar ernstige schade in de zin van:

Doodstraf of executie

Foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in zijn land van herkomst

Ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Art. 48/4 par. 1 Vr W : De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en geen beroep kan doen op artikel 9 ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

Par. 2. Ernstige schade bestaat uit :

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.*

Verzoekende partij laat gelden dat zij afkomstig is uit Somalië, Lower Shebelle alwaar een ernstig binnenlands gewapend conflict aan de gang is. Verzoekende partij vreest dan ook voor haar leven in geval

van (gedwongen) terugkeer naar Somalië, omwille van het willekeurig geweld aldaar en omwille van het feiten dat zij niet kan terugvallen op de bescherming van een werkend familiaal of clan netwerk.

Verzoekende partij roept dan ook de subsidiaire bescherming in o.v. haar afkomst uit een land in oorlog (reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2, c van de Vreemdelingenwet).

Verzoekende partij beschikt niet over een adequaat functionerend netwerk in geval van terugkeer naar Somalië.

Verzoekende partij is de mening toegedaan dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2, b van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar Somalië. Gelet op haar kwetsbare profiel als alleenstaande minderjarige zijn er immers voldoende objectieve indicaties om aan te nemen dat verzoekende partij, in acht genomen de context van willekeurig geweld, gedwongen uithuwelijking van vrouwelijke minderjarigen en het ontbreken van voldoende bescherming op het grondgebied van Somalië, een onmenselijke of vernederende behandeling riskeert in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst. (Zie ook arrest nr. 91 265 van 9 november 2012 in de zaak RVV 94 128 / IV in zake H.R.).

Verzoekende partij roept dan ook de subsidiaire bescherming in. De conclusie van de CGVS om de subsidiaire beschermingsstatus niet toe toe kennen is aldus niet redelijk, noch zorgvuldig te noemen.

Verzoekende partij vraagt de erkenning als vluchteling, minstens subsidiaire bescherming (artikel 48/4, § 2,b,c Vr W.).

Verzoekende partij wordt door de autoriteiten in haar vaderland niet beschermd tegen vervolging, integendeel.

De bestreden beslissing kan tot gevolg hebben dat verzoekende partij zou worden teruggeleid naar de grens van het land dat zij ontvlucht zijn, en waar, volgens haar verklaring, haar fysieke integriteit of haar vrijheid in gevaar zou verkeren.

Gelet op de voorgaanden toont verzoekende partij duidelijk het belang aan dat zij heeft bij onderhavig beroep.

Verzoekende partij heeft er alle belang bij om de hervorming te vragen van de bestreden beslissing gezien, indien zij dit niet doet, haar meest elementaire mensenrechten in gevaar komen.

Verzoekende partij heeft aldus een geldig en voldoende belang. Dit belang is persoonlijk, rechtstreeks, actueel en wettig.

Dat de CGVS in de bestreden beslissing schendt

het artikel 1, par. A, al. 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951;

de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;

schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, met name het redelijkheids - en het zorgvuldigheidsbeginsel.

de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4 par. 2, b en c, 48/5, 49, 49/2 en volgende, artikel 52 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, alsmede de uitvoeringsbesluiten van de Wet van 15 december 1980".

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. De Raad merkt vooreerst op dat tijdens de procedure rekening werd gehouden met verzoeksters minderjarigheid. Vooreerst werd een fiche opgemaakt "niet-begeleide minderjarige vreemdeling" die een eerste screening uitvoert naar bijzondere noden of kwetsbaarheden. Verzoekster kreeg een voogd toegewezen op 9 november 2023, die verzoekster kon bijstaan vanaf het begin van de procedure. Verzoekster werd op 9 januari 2024 gehoord bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het dossier werd op 11

januari 2024 ontvangen door het Commissariaat-generaal. Ook uit de notities van het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal blijkt dat verzoekster op een aangepaste wijze werd begeleid en alle kansen werd geboden om de relevante aspecten van haar verzoek om internationale bescherming toe te lichten. In elk geval kan uit het verloop van het persoonlijk onderhoud met verzoekster, die werd bijgestaan door haar voogd en haar advocaat, worden afgeleid dat zij werd ondervraagd door een gespecialiseerde *protection officer* en dat haar gepaste vragen werden gesteld (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5). Minstens toont verzoekster niet concreet aan dat bij de behandeling van het verzoek geen rekening werd gehouden met haar minderjarigheid. De bestreden beslissing stelt uitdrukkelijk dat er bij de beoordeling van verzoeksters verklaringen rekening gehouden werd met diens jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in haar land van herkomst. Hieruit blijkt dat de bestreden beslissing bij de beoordeling van verzoeksters verklaringen en de stukken in het administratief dossier afdoende rekening heeft gehouden met de jeugdige leeftijd en persoonlijke omstandigheden van verzoekster.

3.4. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoekster kan worden vastgesteld daar haar verklaringen over de problematiek van haar zus niet overtuigen (i), ze inconsequent is met betrekking tot de timing van het uithuwelijken (ii), ze inconsistente en oppervlakkige verklaringen aflegde over haar oom (iii), ze niet op de hoogte was met wie ze zou worden uitgethuwelijkt (iv) en de gedragingen van de familie van verzoekster in de door haar beschreven context niet aannemelijk zijn (v).

Verzoekster tracht in haar verzoekschrift haar gebrekkige verklaringen te verschonen door te verwijzen naar haar profiel van jonge, ongeschoolde vrouw.

Echter kan, zelfs van een persoon van jonge leeftijd met beperkte scholing redelijkerwijs worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake elementaire zaken die verband houden met haar vermeende vrees. De Raad benadrukt dat een beperkte scholing niet inhoudt dat verzoeksters inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) dat ze zaken niet juist in de tijd kan duiden.

Voor het overige beperkt verzoekster zich in wezen tot het herhalen van de door haar afgelegde verklaringen. Hiermee doet zij geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing, omtrent deze verklaringen gedane, pertinente en correcte vaststellingen. Het komt aan verzoekster toe om de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete argumenten en elementen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen, waarbij zij echter geheel in gebreke blijft. Gezien de motieven in de bestreden beslissing niet dienstig worden weerlegd, blijven deze onverminderd gehandhaafd.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

In het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, moet een onmenselijke behandeling worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker. In zoverre verzoekster betoogt dat zij in een situatie van extreme armoede zal terechtkomen bij terugkeer naar Somalië, merkt de Raad op dat verzoekster niet aantoonde dat zij, op intentionele en gerichte wijze in geval van terugkeer naar Somalië een reëel risico loopt te worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waardoor zij in de onmogelijkheid zal verkeren om in haar elementaire levensbehoeften te voorzien te voorzien.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad integraal naar de vaststellingen van de bestreden beslissing:

“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, de

COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 23 oktober 2023 (update), https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20231023.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar je afkomstig bent. Gezien jouw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Benadir/Mogadishu wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mogadishu een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Benadir is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De veiligheidssituatie is in Mogadishu drastisch gewijzigd sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Door de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties is Mogadishu een gewild doelwit van de groepering. Meerdere bronnen melden dat de veiligheid in en rond de hoofdstad sinds mei 2023 is verbeterd dank zij een verhoging van veiligheidsoperaties en het aantal controleposten in de regio Benadir. Er vindt tijdens de huidige verslagperiode geen zware terreuraanslag plaats met een hoog aantal dodelijke slachtoffers.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Benadir geschat op 2.874.431 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. ACLED noteert in de regio Benadir van januari 2023 tot en met november 2023 482 veiligheidsincidenten, waarvan 238 battles. Dit zijn vooral al-Shabaab-aanvallen op de Somalische veiligheidsdiensten. Daarnaast noteert ACLED in deze categorie ook geweldsincidenten tussen Somalische veiligheidsdiensten onderling, aanvallen van de Somalische veiligheidsdiensten op al-Shabaab, één incident tussen ATMIS-eenheden en één ISSP-aanslag op een ATMIS-konvoi. Al-Shabaab wordt ook (vermoedelijk) verantwoordelijk geacht voor 134 van de 147 incidenten onder de categorie explosions/remote violence. De groepering pleegt IED-aanslagen, gooit granaten op (burger)doelwitten en vuurt mortiergranaten af die op residentiële wijken in de stad landen. Het geweld is grotendeels gericht tegen de aanwezige veiligheidsdiensten, (voormalige) leden van de federale regering, een restaurant dat veel bezocht wordt door overheidspersoneel en zakenmannen. De terreurgroep is ook verantwoordelijk voor 66 van de 97 geregistreerde incidenten onder violence against civilians in de hoofdstad. Het betreffen allemaal schietincidenten waarbij al-Shabaab onder meer clanouderen, zakenlui, ambtenaren, veiligheidspersoneel off-duty, vermoedelijke bendeleden en drugdealers doodt. Sommige motieven zijn onbekend en al-Shabaab eist niet iedere moord publiekelijk op. Naast al-Shabaab zijn de aanwezige veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld. Het geweld door de criminele jeugdbende Ciyaal Weero neemt ook toe in de hoofdstad. ACLED noteert in de verslagperiode in het totaal 519 dodelijke slachtoffers in Benadir door het geweld. De meeste registreert ACLED onder de categorie battles met 252 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten en AS-strijders die omkomen tijdens onder meer AS-aanvallen en antiterreuroperaties. ACLED noteert ook enkele burgerdoden door dit geweld. Voor de incidenten onder explosions/remote violence noteert ACLED 167 dodelijke slachtoffers, waaronder 40 burgers, en voor violence against civilians 100 burgerdoden. Bijna alle 3.000 intern ontheemden die in de eerste plaats overstromingen ontvluchtten en in een minderheid de conflictsituatie en droogte, hervestigen zich binnen de regio

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in Mogadishu sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar de hoofdstad, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet."

In zoverre verzoekster meent dat haar leeftijd en gebrek aan netwerk het risico in haar hoofde verhogen om het slachtoffer te worden als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, ziet de Raad geenszins in hoe deze elementen tot een zulke conclusie zouden leiden. Bovendien stond verzoekster op het moment van het persoonlijk onderhoud nog steeds in contact met haar familie, waardoor bezwaarlijk kan worden gesteld dat ze niet over een netwerk zou beschikken in Somalië (notities persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 9). Voor het overige voert verzoekster geen persoonlijke omstandigheden aan of zijn deze aan de orde die het risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld in haar hoofde verhogen.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend vijftientig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP